

DOMINGO II DEL TIEMPO ORDINARIO (CICLO A)

El Evangelio de hoy nos muestra al Señor, en boca del Bautista, como «el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo». La expresión es muy conocida porque se utiliza diariamente en la liturgia eucarística.

La imagen del Cordero nos lleva a la institución de la Pascua judía cuando, antes de salir de Egipto, Yahvé mandó al pueblo de Israel que cada familia sacrificara un cordero. Con la sangre de aquel animal habían de untar las jambas y el dintel de sus casas para evitar al ángel exterminador. Por eso, con esta imagen bíblica de fondo, al oír la palabra «Cordero» aplicada a Jesús, pensamos en el sacrificio pascual.

El salmo de hoy hace también referencia a cómo han desaparecido los sacrificios expiatorios del Antiguo Testamento, pero se anuncia una ofrenda mayor, que es la del mismo Hijo: «Aquí estoy para hacer tu voluntad».

Para los que escuchaban a Juan era evidente que, con sus palabras, señalaba que Jesús era el auténtico Cordero que había de derramar su sangre para la remisión de nuestras culpas. Los sacrificios de la Antigua Alianza eran sólo una figura. Por eso en la consagración del vino decimos “Sangre de la Alianza nueva y eterna”.

Contemplar a Jesús como Cordero, nos lleva a verlo como Aquel a través del cual se nos da el perdón de los pecados y es fuente de todas las gracias. Cada día, en la Eucaristía, se nos invita a mirar el Cuerpo de Cristo y a confesar que es a través de Él, inmolado, como se quitan los pecados del mundo y los nuestros.

Es bueno que en cada celebración de la Misa nos concentremos para mirar cara a cara y con amor al que fue traspasado por nuestra salvación, y abrirle nuestros sentimientos y nuestro corazón, con agradecimiento y adoración.

Como recomienda San Cirilo de Jerusalén a los que van a comulgar. El sacerdote dice “El Cuerpo de Cristo”. Y dice: “Después de santificar tus ojos a la vista del Cuerpo santísimo del Señor, di: Amén.” y recíbelo despacio, con toda devoción y cuidado. Es un momento intenso que nos habla del amor más grande y eterno.

ДРУГА НЕДІЛЯ ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ (ЦИКЛ А)

Сьогоднішнє Євангеліє устами Хрестителя показує нам Господа як "Агнця Божого, що бере на Себе гріх світу". Цей вислів добре відомий, оскільки використовується щодня в Євхаристійній літургії.

Образ Агнця повертає нас до інституту єврейської Пасхи, коли перед виходом з Єгипту Яхве наказав народу Ізраїлю принести в жертву по ягнятї в кожній родині. Кров'ю цієї тварини вони повинні були помазати одвірки і перемички своїх будинків, щоб уникнути ангела-губителя. Отже, маючи цей біблійний образ на тлі, коли ми чуємо слово "агнець", застосоване до Ісуса, ми думаємо про пасхальну жертву.

У сьогоднішньому псалмі також йдеться про те, як зникли спокутні жертви Старого Завіту, натомість проголошується більша жертва, якою є жертва самого Сина: "Ось Я прийшов, щоб твою волю виконати".

Для тих, хто слухав Івана, було зрозуміло, що своїми словами він вказував на Ісуса як на істинного Агнця, який повинен був пролити свою кров за відпущення наших гріхів. Жертвоприношення Старого Заповіту були лише прообразом. Саме тому при освяченні вина ми говоримо: "Кров нового і вічного завіту".

Споглядання Ісуса як Агнця спонукає нас бачити в Ньому Того, через Кого дарується прощення гріхів і Хто є джерелом усіх благодатей. Щодня в Євхаристії ми запрошуємося дивитися на Тіло Христове і сповідувати, що саме через Нього, розп'ятого, забираються гріхи світу і наші гріхи.

Добре, що під час кожної Служби Божої ми зосереджуємося на тому, щоб з любов'ю і віч-на-віч поглянути на Того, Хто був пронизаний заради нашого спасіння, і з вдячністю і поклонінням відкрити Йому наші почуття і наші серця.

Як рекомендує святитель Кирило Єрусалимський тим, хто приступає до причастя. Священик промовляє "Тіло Христове". І каже: "Освятивши очі твої при вигляді Пресвятого Тіла Господнього, скажи: "Амінь" і прийми його повільно, з усією відданістю і дбайливістю. Це напружений момент, який промовляє до нас про найбільшу і найвічнішу любов.